VERTALING

WIJZIGING VAN DOHA VAN HET PROTOCOL VAN KYOTO

Artikel 1

Wijziging

A. Bijlage B bij het Protocol van Kyoto

De tabel in bijlage B bij het protocol wordt vervangen door de onderstaande tabel:

1	2	3	4	5	6
Partij	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie (2008-2012) (percentage van referentiejaar of -periode)	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking of -reductie (2013-2020) (percentage van referentiejaar of -periode)	Vergelijkingsjaar (1)	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking of -reductie (2013-2020) (uitgedrukt als percentage van vergelijkingsjaar) (1)	Toezeggingen voor reductie van broeikasgasemissies tegen 2020 (percentage of vergelijkingsjaar) (2)
„Australië	108	99,5	2000	98	– 5 tot – 15 % of – 25 % (3)
Oostenrijk	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Belarus (5) (*)		88	1990	n.v.t.	– 8 %
België	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Bulgarije (*)	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Kroatië (*)	95	80 (6)	n.v.t.	n.v.t.	– 20 %/– 30 % (7)
Cyprus		80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Tsjechië (*)	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Denemarken	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Estland (*)	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Europese Unie	92	80 (4)	1990	n.v.t.	– 20 %/– 30 % (6)
Finland	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Frankrijk	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Duitsland	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Griekenland	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Hongarije (*)	94	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
IJsland	110	80 (8)	n.v.t.	n.v.t.	
Ierland	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Italië	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Kazachstan (*)		95	1990	95	– 7 %
Letland (*)	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	
Liechtenstein	92	84	1990	84	– 20 %/– 30 % (9)
Litouwen (*)	92	80 (4)	n.v.t.	n.v.t.	

1	2	3	4	5	6
Partij	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie (2008-2012) (percentage van referentiejaar of -periode)	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking of -reductie (2013-2020) (percentage van referentiejaar of -periode)	Vergelijkingsjaar [1]	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking of -reductie (2013-2020) (uitgedrukt als percentage van vergelijkingsjaar) [1]	Toezeggingen voor reductie van broeikasgasemissies tegen 2020 (percentage of vergelijkingsjaar) [2]
Luxemburg	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Malta		80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Monaco	92	78	1990	78	– 30 %
Nederland	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Noorwegen	101	84	1990	84	– 30 % tot – 40 % [10]
Polen (*)	94	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Portugal	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Roemenië (*)	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Slowakije (*)	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Slovenië (*)	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Spanje	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Zweden	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	
Zwitserland	92	84,2	1990	n.v.t.	– 20 % tot – 30 % [11]
Oekraïne (*)	100	76 [12]	1990	n.v.t.	– 20 %
Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	92	80 [4]	n.v.t.	n.v.t.	

Partij	Gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie (2008–2012) (percentage van referentiejaar of -periode)
Canada [13]	94
Japan [14]	94
Nieuw-Zeeland [15]	100
Russische Federatie [16] (*)	100

Afkorting: n.v.t. = niet van toepassing

(*) Landen die een overgang naar een markteconomie doormaken.

Alle onderstaande voetnoten, met uitzondering van de voetnoten 1, 2 en 5, zijn afkomstig uit mededelingen van de partijen.

[1] Een partij kan desgewenst voor haar eigen doeleinden gebruikmaken van een vergelijkingsjaar om haar gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking of -reductie (*quantified emission limitation or reduction commitment* of QELRC) uit te drukken als een percentage van de emissie van dat jaar, zonder dat dit internationaal bindend is uit hoofde van het Protocol van Kyoto, ter aanvulling van de in de tweede en de derde kolom van deze tabel opgegeven QELRC-waarden ten opzichte van het referentiejaar, die internationaal juridisch bindend zijn.

(2) Nadere informatie met betrekking tot deze toezeggingen is beschikbaar in de documenten FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 en FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 en Add.2.

(3) De QELRC van Australië voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto stemt overeen met zijn onvoorwaardelijke doelstelling om tegen 2020 een niveau te bereiken van 5 procent onder het niveau van 2000. Australië houdt de optie om later zijn doelstellingen bij te stellen van 5 naar 15 of 25 procent onder het niveau van 2000 indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Deze referentie blijft de status behouden van de toezeggingen in het kader van de overeenkomsten van Cancun en vormt geen nieuwe bindende juridische verplichting in het kader van dit protocol of de daarmee samenhangende regels en modaliteiten.

(4) De QELRC's voor de Europese Unie en de lidstaten voor een tweede verbintenisperiode uit hoofde van het Protocol van Kyoto zijn gebaseerd op de veronderstelling dat deze met de Europese Unie en de lidstaten gezamenlijk worden nagekomen, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Kyoto. De QELRC's gelden onverminderd de latere kennisgeving door de Europese Unie en de lidstaten van een overeenkomst om hun verplichtingen gezamenlijk na te komen overeenkomstig de bepalingen van het Protocol van Kyoto.

(5) Bij wijziging op grond van Besluit 10/CMP.2 aan bijlage B toegevoegd. Deze wijziging is nog niet in werking getreden.

(6) De QELRC voor Kroatië voor een tweede verbintenisperiode uit hoofde van het Protocol van Kyoto is gebaseerd op de veronderstelling dat het deze QELRC met de Europese Unie en de lidstaten gezamenlijk zal nakomen, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Kyoto. De toetreding van Kroatië tot de Europese Unie zal bijgevolg geen invloed hebben op zijn deelname aan de gezamenlijke nakoming overeenkomstig artikel 4, of op zijn QELRC.

(7) De Europese Unie herhaalt, als onderdeel van een wereldwijde, alomvattende overeenkomst voor de periode na 2012, haar voorwaardelijk aanbod om tegen 2020 de reductie op te voeren tot 30 % ten opzichte van de niveaus van 1990, op voorwaarde dat andere ontwikkelde landen zich tot vergelijkbare emissiereducties verbinden en dat ontwikkelingslanden een bijdrage leveren die in verhouding staat tot hun verantwoordelijkheden en respectieve vermogen.

(8) De QELRC voor IJsland voor een tweede verbintenisperiode uit hoofde van het Protocol van Kyoto is gebaseerd op de veronderstelling dat het deze met de Europese Unie en de lidstaten gezamenlijk zal nakomen, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Kyoto.

(9) De QELRC in kolom drie heeft betrekking op een reductiedoelstelling van 20 procent ten opzichte van de niveaus van 1990 tegen 2020. Liechtenstein is bereid een hogere reductiedoelstelling in overweging te nemen, tot 30 procent ten opzichte van de niveaus van 1990 tegen 2020, op voorwaarde dat andere ontwikkelde landen zich tot vergelijkbare emissiereducties verbinden en dat meer ontwikkelde ontwikkelingslanden een bijdrage leveren die in verhouding staat tot hun verantwoordelijkheden en respectieve vermogen.

(10) De QELRC van 84 van Noorwegen stemt overeen met zijn doelstelling om tegen 2020 een emissiereductie van 30 procent te bereiken ten opzichte van 1990. Indien Noorwegen kan bijdragen tot een wereldwijde, allesomvattende overeenkomst waarbij partijen met een hoge uitstoot overeenkomen om de emissies te reduceren overeenkomstig de 2 °C-doelstelling, zal het de reductie opvoeren tot 40 % ten opzichte van de niveaus van 1990 tegen 2020. Deze referentie blijft de status behouden van de toezeggingen die in het kader van de overeenkomsten van Cancun werden gedaan en vormt geen nieuwe bindende juridische verplichting in het kader van dit protocol.

(11) De QELRC in kolom drie van deze tabel heeft betrekking op een reductiedoelstelling van 20 procent ten opzichte van de niveaus van 1990 tegen 2020. Zwitserland zou een hogere reductiedoelstelling in overweging nemen, tot 30 procent ten opzichte van de niveaus van 1990 tegen 2020, op voorwaarde dat overeenkomstig de 2 °C-doelstelling andere ontwikkelde landen zich tot vergelijkbare emissiereducties verbinden en dat ontwikkelingslanden een bijdrage leveren die in verhouding staat tot hun verantwoordelijkheden en respectieve vermogen. Deze referentie blijft de status behouden van de toezeggingen in het kader van de overeenkomsten van Cancun en vormt geen nieuwe bindende juridische verplichting in het kader van dit protocol of de daarmee samenhangende regels en modaliteiten.

(12) Moet volledig worden overgeheveld; annuleringen of beperkingen van het gebruik van deze wettig verworven soevereine eigendomsrechten worden niet aanvaard.

(13) Op 15 december 2011 heeft de depositaris een schriftelijke kennisgeving ontvangen van de terugtrekking van Canada uit het Protocol van Kyoto. Deze actie wordt van kracht op 15 december 2012.

(14) In een mededeling van 10 december 2010 heeft Japan aangegeven dat het niet voornemens is door de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto na 2012 gebonden te zijn.

(15) Nieuw-Zeeland blijft partij bij het Protocol van Kyoto. Het stelt een gekwantificeerde emissiereductiedoelstelling vast voor de hele economie in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering in de periode 2013-2020.

(16) Op 9 december 2010 heeft het secretariaat de mededeling van de Russische Federatie van 8 december 2010 ontvangen, waarin de Russische Federatie aangeeft dat zij niet voornemens is een gekwantificeerde verplichting inzake emissiebeperking of -reductie voor de tweede verbintenisperiode aan te gaan."

B. Bijlage A bij het Protocol van Kyoto

De lijst onder de titel „Broeikasgassen" in bijlage A bij het protocol wordt vervangen door de onderstaande lijst:

„Broeikasgassen

Kooldioxide (CO_2)

Methaan (CH_4)

Distikstofoxide (N_2O)

Onvolledig gehalogeneerde fluorkoolwaterstoffen (HFK's)

Perfluorkoolwaterstoffen (PFK's)

Zwavelhexafluoride (SF_6)

Stikstoftrifluoride (NF_3) [1]"

C. Artikel 3, lid 1 bis

Na artikel 3, lid 1, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. De in bijlage I opgenomen partijen zorgen er ieder voor zich of gezamenlijk voor dat hun gezamenlijke antropogene in kooldioxide-equivalenten uitgedrukte emissies van de in bijlage A genoemde broeikasgassen de hun toegewezen hoeveelheden, berekend aan de hand van hun gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie als genoemd in de derde kolom van de tabel in bijlage B en overeenkomstig het in dit artikel bepaalde, niet overschrijden, met het oog op de reductie van hun totale emissie van die gassen in de verbintenisperiode 2013 tot 2020 met ten minste 18 % ten opzichte van de niveaus van 1990."

D. Artikel 3, lid 1 ter

Na artikel 3, lid 1 bis, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 ter. Een in bijlage B opgenomen partij mag een aanpassing voorstellen teneinde het percentage in de derde kolom van bijlage B van haar gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie in de derde kolom van de tabel in bijlage B te verlagen. De kennisgeving aan de partijen van een voorstel tot een dergelijke aanpassing moet worden gedaan door het secretariaat, ten minste drie maanden voor de bijeenkomst van de Conferentie van de partijen waarin de partijen bij dit protocol bijeenkomen, waarop de aanpassing ter goedkeuring wordt voorgesteld."

E. Artikel 3, lid 1 quater

Na artikel 3, lid 1 ter, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 quater. Een door een in bijlage B opgenomen partij voorgestelde aanpassing tot verhoging van de ambitie van haar gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie overeenkomstig artikel 3, lid 1 ter, wordt geacht te zijn aangenomen door de Conferentie van de partijen waarin de partijen bij dit protocol bijeenkomen, tenzij meer dan drie vierde van de aanwezige partijen die hun stem uitbrengen tegen de aanneming bezwaar maken. Het secretariaat moet van de aangenomen aanpassing kennisgeving doen aan de depositaris, die op zijn beurt alle partijen in kennis stelt; de aanpassing treedt in werking op 1 januari van het jaar dat volgt op de mededeling van de depositaris. Dergelijke aanpassingen zijn bindend voor de partijen."

F. Artikel 3, lid 7 bis

Na artikel 3, lid 7, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„7 bis. In de tweede verbintenisperiode voor gekwantificeerde emissiebeperking en -reductie, van 2013 tot 2020, is de aan elke in bijlage I opgenomen partij toegewezen hoeveelheid gelijk aan het in de derde kolom van de tabel in bijlage B voor de betrokken partij opgenomen percentage van haar totale antropogene in kooldioxide-equivalenten uitgedrukte emissies van de in bijlage A genoemde broeikasgassen in 1990, of het referentiejaar dat of de referentieperiode die overeenkomstig lid 5 is bepaald, vermenigvuldigd met acht. De in bijlage I opgenomen partijen voor welke veranderingen in landgebruik en bosbouw in 1990 een nettobron van broeikasgasemissies vormden, dienen, met het oog op de berekening van de hun toegewezen hoeveelheid, in het referentiejaar of de referentieperiode voor hun emissies in 1990 de totale antropogene in kooldioxide-equivalenten uitgedrukte emissies per bron, verminderd met de verwijderingen per put in 1990, resulterend uit veranderingen in landgebruik op te nemen."

G. Artikel 3, lid 7 ter

Na artikel 3, lid 7 bis, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„7 ter. Ieder positieve verschil tussen de toegewezen hoeveelheid van de tweede verbintenisperiode voor een in bijlage I opgenomen partij en de gemiddelde jaarlijkse emissies voor de eerste drie jaar van de voorgaande verbintenisperiode vermenigvuldigd met acht, wordt overgedragen naar de annuleringsrekening van die partij."

[1] Slechts van toepassing vanaf het begin van de tweede verbintenisperiode.

H. Artikel 3, lid 8

In artikel 3, lid 8, van het protocol wordt de tekst

„in lid 7 bedoelde berekening"

vervangen door

„in de leden 7 en 7 bis bedoelde berekeningen".

I. Artikel 3, lid 8 bis

Na artikel 3, lid 8, van het protocol wordt het volgende lid ingevoegd:

„8 bis. Alle in bijlage I opgenomen partijen kunnen 1995 of 2000 als referentiejaar gebruiken voor stikstoftrifluoride met het oog op de in lid 7 bis bedoelde berekening."

J. Artikel 3, leden 12 bis en 12 ter

Na artikel 3, lid 12, van het protocol worden de volgende leden ingevoegd:

„12 bis. Eenheden die gegenereerd worden door op de markt gebaseerde mechanismen die uit hoofde van dit Verdrag of van de instrumenten ervan worden ingesteld, kunnen door de in bijlage I opgenomen partijen worden gebruikt om te helpen bij het nakomen van hun gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie uit hoofde van artikel 3. Eenheden die een partij bij het Verdrag van een andere partij overneemt, worden opgeteld bij de aan de overnemende partij toegewezen hoeveelheid en afgetrokken van het aantal eenheden van de overdragende partij.

12 ter. Wanneer eenheden van goedgekeurde activiteiten ingevolge op de markt gebaseerde mechanismen zoals bedoeld in lid 12 bis worden gebruikt door in bijlage I opgenomen partijen om te helpen bij het nakomen van hun gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie uit hoofde van artikel 3, garandeert de Conferentie van de partijen waarin de partijen bij dit protocol bijeenkomen dat een deel van die eenheden wordt aangewend ter dekking van administratieve uitgaven, en om partijen die ontwikkelingslanden zijn en die in het bijzonder kwetsbaar zijn voor de nadelige gevolgen van klimaatverandering te helpen de kosten van aanpassing op te brengen indien deze eenheden zijn overgenomen ingevolge artikel 17."

K. Artikel 4, lid 2

Aan het einde van de eerste zin van artikel 4, lid 2, van het protocol worden de volgende woorden toegevoegd:

„, of op de datum van nederlegging van de akten van aanvaarding van wijzigingen in bijlage B overeenkomstig artikel 3, lid 9.".

L. Artikel 4, lid 3

In artikel 4, lid 3, van het protocol wordt de tekst

„, lid 7, genoemde verbintenisperiode."

vervangen door

„genoemde verbintenisperiode waarop zij betrekking heeft".

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze wijziging treedt in werking overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van het Protocol van Kyoto

BIJLAGE I

Kennisgeving van de voorwaarden van de overeenkomst inzake gezamenlijke nakoming van de verplichtingen van de Europese Unie, haar lidstaten en IJsland uit hoofde van artikel 3 van het Protocol van Kyoto voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto, zoals aangenomen door de Conferentie van de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering die fungeert als vergadering van de partijen bij het Protocol van Kyoto in Doha, krachtens Besluit 1/CMP.8, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Kyoto

1. Partijen bij de overeenkomst

De Europese Unie, haar lidstaten en de Republiek IJsland, die partij zijn bij het Protocol van Kyoto, zijn de partijen bij deze overeenkomst („de partijen"). Momenteel zijn de lidstaten van de Europese Unie de volgende:

het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Kroatië, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

IJsland is partij bij deze overeenkomst ingevolge de Overeenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en IJsland, anderzijds, betreffende de deelname van IJsland aan de gezamenlijke nakoming van de verbintenissen van de Europese Unie, haar lidstaten en IJsland voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering.

2. Gezamenlijke nakoming van de verplichtingen uit hoofde van artikel 3 van het Protocol van Kyoto voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto

Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van het Protocol van Kyoto komen de partijen hun verplichtingen uit hoofde van artikel 3 na als volgt:

— overeenkomstig artikel 4, leden 5 en 6, van het Protocol van Kyoto zullen de partijen ervoor zorgen dat in de lidstaten en in IJsland de totale gecombineerde gezamenlijke antropogene in kooldioxide-equivalenten uitgedrukte emissies van de in bijlage A bij het Protocol van Kyoto genoemde broeikasgassen hun gezamenlijke toegewezen hoeveelheid niet overschrijden;

— de toepassing van artikel 3, lid 1, van het Protocol van Kyoto op broeikasgasemissies van lucht- en scheepvaart voor de lidstaten en IJsland is gebaseerd op de in het Verdrag gevolgde benadering om enkel emissies van binnenlandse lucht- en scheepvaart in de doelstellingen van de partijen op te nemen. De benadering van de Europese Unie tijdens de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto zal dezelfde blijven als tijdens de eerste verbintenisperiode, gezien het gebrek aan vooruitgang na Besluit 2/CP.3 bij de toewijzing aan de doelstellingen van de partijen van die emissies. Dit doet geen afbreuk aan de striktheid van de verplichtingen van de Europese Unie in het kader van het klimaat- en energiepakket; deze blijven ongewijzigd. Het doet evenmin afbreuk aan de noodzaak maatregelen te nemen met betrekking tot emissies van dergelijke gassen uit de in de lucht- en zeevaart gebruikte bunkerbrandstoffen;

— elke partij mag het niveau van haar ambitie verhogen door toegewezen eenheden, emissiereductie-eenheden of gecertificeerde emissiereductie-eenheden naar een annuleringsrekening bij het nationaal register over te dragen. De partijen zullen de in punt 9 van Besluit 1/CMP.8 verlangde gegevens gezamenlijk indienen en zullen gezamenlijk voorstellen doen voor de toepassing van artikel 3, leden 1 ter en 1 quater, van het Protocol van Kyoto;

— de partijen zullen elk voor zich artikel 3, leden 3 en 4, van het Protocol van Kyoto en de in het kader daarvan overeengekomen besluiten blijven toepassen;

— de gecombineerde emissies van de partijen in het referentiejaar zullen gelijk zijn aan de som van de emissies in de respectieve referentiejaren die voor elke lidstaat en voor IJsland van toepassing zijn;

— indien landgebruik, veranderingen in landgebruik en bosbouw in 1990 voor een lidstaat of voor IJsland een nettobron van broeikasgasemissies vormden, neemt de desbetreffende partij overeenkomstig artikel 3, lid 7 bis, van het Protocol van Kyoto, in het referentiejaar of de referentieperiode voor haar emissies de totale antropogene in kooldioxide-equivalenten uitgedrukte emissies per bron op, verminderd met de verwijderingen per put in het referentiejaar of de referentieperiode, resulterend uit landgebruik, veranderingen in landgebruik en bosbouw met het oog op de berekening van de gezamenlijke toegewezen hoeveelheid van de partijen overeenkomstig artikel 3, leden 7 bis, 8 en 8 bis, van het Protocol van Kyoto;

— de berekening overeenkomstig artikel 3, lid 7 ter, van het Protocol van Kyoto is van toepassing op de gezamenlijke toegewezen hoeveelheid van de tweede verbintenisperiode voor de partijen, overeenkomstig artikel 3, leden 7 bis, 8 en 8 bis, van het Protocol van Kyoto en op het totaal van de gemiddelde jaarlijkse emissies van de partijen voor de eerste drie jaar van de eerste verbintenisperiode vermenigvuldigd met acht;

— overeenkomstig Besluit 1/CMP.8 kan een partij eenheden uit haar reserve van overschotten uit de vorige periode in de aanvullende periode afboeken om aan haar verplichtingen van de tweede verbintenisperiode te voldoen, voor zover de emissies van die partij in de tweede verbintenisperiode haar respectieve toegewezen eenheden voor die verbintenisperiode overschrijden, zoals omschreven in onderhavige kennisgeving.

3. Respectieve aan de partijen bij de overeenkomst toegewezen emissieniveaus

De gekwantificeerde verplichtingen inzake emissiebeperking en -reductie voor de partijen in de derde kolom van bijlage B bij het Protocol van Kyoto zijn vastgesteld op 80 %. De gezamenlijke toegewezen hoeveelheid van de partijen die aan de tweede verbintenisperiode deelnemen zal worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3, leden 7 bis, 8 en 8 bis, van het Protocol van Kyoto, en de berekening daarvan zal gefaciliteerd worden door het verslag dat de Europese Unie overeenkomstig punt 2 van Besluit 2/CMP.8 indient.

De respectieve emissieniveaus van de partijen zijn de volgende:

— het niveau van de Europese Unie is het verschil tussen de gezamenlijke toegewezen hoeveelheid van de partijen en de som van de emissieniveaus van de lidstaten en IJsland. De berekening ervan zal worden gefaciliteerd door het overeenkomstig punt 2 van Besluit 2/CMP.8 ingediende verslag.

— de respectieve emissieniveaus van de lidstaten en IJsland overeenkomstig artikel 4, leden 1 en 5, van het Protocol van Kyoto zijn de som van hun respectieve hoeveelheden die zijn opgenomen in de onderstaande tabel 1 en het eventuele resultaat van de toepassing van artikel 3, lid 7 bis, tweede zin, van het Protocol van Kyoto voor die lidstaat of IJsland.

De toegewezen hoeveelheden voor de partijen zijn gelijk aan hun respectieve emissieniveaus.

De toegewezen hoeveelheid van de Europese Unie wordt verrekend met de broeikasgasemissies van bronnen in het kader van de regeling van de Europese Unie voor de handel in emissierechten, waaraan haar lidstaten en IJsland deelnemen, voor zover die emissies onder het Protocol van Kyoto vallen. De respectieve toegewezen hoeveelheden van de lidstaten en IJsland omvatten de broeikasgasemissies per bron en verwijderingen per put in elke lidstaat of IJsland voor bronnen en putten die niet vallen onder Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap te verbeteren en uit te breiden. Dit omvat alle emissies van bronnen en verwijderingen per put die vallen onder artikel 3, leden 3 en 4, van het Protocol van Kyoto evenals alle emissies van stikstoftrifluoride (NF_3) in het kader van het Protocol van Kyoto.

Partijen bij deze overeenkomst rapporteren afzonderlijk over de emissies per bron en verwijderingen per put die onder hun respectieve toegewezen hoeveelheden vallen.

Tabel 1: Emissieniveaus van de lidstaten en IJsland (vóór toepassing van artikel 3, lid 7 bis) in ton koolstofdioxide-equivalent voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto

België	584 228 513
Bulgarije	222 945 983
Tsjechië	520 515 203
Denemarken	269 321 526
Duitsland	3 592 699 888
Estland	51 056 976
Ierland	343 467 221

Griekenland	480 791 166
Spanje	1 766 877 232
Frankrijk	3 014 714 832
Kroatië	162 271 086
Italië	2 410 291 421
Cyprus	47 450 128
Letland	76 633 439
Litouwen	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Hongarije	434 486 280
Malta	9 299 769
Nederland	919 963 374
Oostenrijk	405 712 317
Polen	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Roemenië	656 059 490
Slovenië	99 425 782
Slowakije	202 268 939
Finland	240 544 599
Zweden	315 554 578
Verenigd Koninkrijk	2 743 362 625
IJsland	15 327 217

BIJLAGE II

Verklaring van de Europese unie overeenkomstig artikel 24, lid 3 van het Protocol van Kyoto

Momenteel zijn de lidstaten van de Europese Unie de volgende: het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Kroatië, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

De Europese Unie verklaart dat zij, overeenkomstig het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en met name artikel 192, lid 1 en artikel 191, bevoegd is internationale overeenkomsten te sluiten, en om de daaruit voortvloeiende verplichtingen na te komen, die bijdragen tot het nastreven van de volgende doelstellingen:

— behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu;

— bescherming van de gezondheid van de mens;

— behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen;

— bevordering op internationaal vlak van maatregelen om het hoofd te bieden aan regionale of mondiale milieuproblemen, en in het bijzonder om de klimaatverandering te bestrijden.

De Europese Unie verklaart dat haar gekwantificeerde verplichting inzake emissiereductie voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto (2013-2020) zal worden nagekomen door middel van maatregelen van de Europese Unie en haar lidstaten binnen hun respectieve bevoegdheden. De bindende juridische instrumenten voor de uitvoering van haar verplichting met betrekking tot aangelegenheden waarop dit protocol, zoals gewijzigd bij de wijziging van Doha, van toepassing is, zijn reeds in werking getreden.

De Europese Unie blijft geregeld informatie verstrekken over toepasselijke juridische instrumenten van de Europese Unie in het kader van de aanvullende informatie die is opgenomen in de mededeling die uit hoofde van artikel 12 van het Raamverdrag moet worden gedaan om aan te tonen dat de Unie haar verplichtingen uit hoofde van het Protocol van Kyoto overeenkomstig artikel 7, lid 2, van en de richtsnoeren bij dat protocol is nagekomen.